

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

These are the statutes, and the ordinances, and the teachings that Hashem gave between Himself and between the Children of Israel.	אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו וביין בני ישראל.
Behold, at first glance, it does not seem appropriate to say “statutes and ordinances and teachings” regarding the blessings and curses written earlier in this portion, since there is no command of statute, ordinance, or law within them.	הנה לכאורה לא שיה' לומר חקים ומשפטים ותורות על הברכות והקלות הכתובים למעלה בפרשה זו שאין בהם צווי דבר חק ומשפט.
And further, we must understand: what is the meaning of “between Him and between the Children of Israel”? It should have said “to the Children of Israel,” etc.	וגם להבין מהו בינו וביין בני ישראל והנה ליה למימר 'אל בני ישראל' כו.
But the matter is as follows: for in the above portion it is written, “If in My statutes you walk, and My commandments you guard, and you perform them.”	אבל הענין דהנה בפרשה שלמעלה פתיב אם בתקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם.
And these three aspects — “you walk,” “you guard,” and “you perform” — correspond to thought, speech, and action.	וג' בחינות אלו תלכו תשמרו ועשיתם אותם הם כנגד מחשבה דבור ומעשה.
“In My statutes you walk” refers to thought — the contemplation and comprehension of His greatness, blessed be He, which includes many levels, each higher than the next.	בתקתי תלכו הוא ענין המחשבה בעיון והשגת גדלותו. יתברך שיש בה כמה מדרגות זו למעלה מזו.
And for this reason it is called “walking,” as it is written (Tehillim 84:8), “They go from strength to strength.”	ולכן נקראת בשם הליכה כמו שכתוב ילכו מחיל אל (חיל) (תהילים פ"ד:ח).
And this is the meaning of the verse “The pathways of the world are His” (Chavakuk 3:6) — meaning, he walks and transcends from this world toward Him alone, to be nullified to Him, in His unity, blessed be He, through comprehension of His greatness.	והוא ענין מה שכתוב הליכות עולם לו (חבקוק ג':ו') פירוש שהולך ונעתיק מזה העולם לו לבדו להבטל אליו ליחודו יתברך בהשגתו בגדלתו.
Level after level.	מדרגה אחר מדרגה.
And also, “the pathways of the world are His” — meaning, the world itself ascends and is uplifted with the person to the unity of the blessed Creator, since the person is within the world.	וגם הליכות העולם עצמו לו, גם כן העולם עצמו הולך ומתעלה עם האדם ליחודו יתברך מאחר שהאדם הוא בתוכו.
And they are called “halichot” (walkings), plural, as the sages said: “Do not read ‘halichot’ (walkings) but ‘halachot’ (laws)” (Megillah 28b).	ונקראו הליכות לשון רבים כמאמר רז"ל אל תקרי (הליכות) אלא הלכות (מגילה כ"ח ב').

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

And as is written, “maidens without number” (Shir HaShirim 6:8), and the sages expounded: these are the halachot — for this is why they are called halachot.	וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר (שִׁיר הַשִּׁירִים ו':ח') וַדִּירָשׁוּ רַנ"ל אֵלּוֹ הַלְכוֹת שְׁלֹכֵן נִקְרְאוּ בְּשֵׁם הַלְכוֹת.
Because through contemplation in them to comprehend thoroughly and precisely, a person merits to ascend from level to level in the comprehension of the infinite One, blessed be He, and His nearness — if he truly desires closeness to God, and seeks it like silver, etc.	שֶׁעַל יְדֵי הָעֵיּוֹן בָּהֶם לְהַשְׁיִיגוֹ הֵיטֵב עַל בּוֹרֵיו זֹכָה הָאָדָם לְלַכֵּת מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה בְּהַשְׁגַּת גְּדוּלַת אֵין-סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְקִרְבָּתוֹ, אִם קִרְבַּת אֱלֹהִים יִחְפֹּץ בְּאַמֶּת 'וַיִּבְקֹשְׁנָה כְּכֶסֶף כּו
“I toiled and I found,” etc. (Megillah 6b) — and to exclude one who does not, etc.	'וַיִּגְעַתִּי וּמָצָאתִי כו' וְלֹאפוּקִי מִי שְׁאִינוֹ כו
“And My commandments you shall guard” — this refers to speech, as the sages said: “Guard’ — this is Mishnah,” which is the speech in words of Torah, from the phrase “and you shall teach them to your children” (Devarim 6:7).	וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ הוּא עֲנִין הַדְּבוּר כְּמֵאמַר רַנ"ל שְׁמוֹר זֶה מִשְׁנָה שֶׁהוּא הַדְּבוּר בְּדִבְרֵי תוֹרָה מִלְשׁוֹן (וְשִׁנְתֶּם לְבָנֵיךְ (דְּבָרִים ו':ז)
And the matter is: Even one whose intellect is too limited to grasp the greatness of Hashem and to walk in it from level to level—	וְהֵעֵנִין, כִּי אִם מִי שְׁמוּחוֹ קָטָן לְהַשִּׁיג בְּגְדֻלַּת ה' וְלִילֹךְ — בָּה מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה
Behold, nevertheless, in every single Jew there is a dimension of G-dliness and the word of Hashem that dwells within him,	הִנֵּה אַפְע"פ כּוֹן יֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחִינַת אֱלֻקוֹת וְדִבְרֵי ה' הַשּׁוֹכֵן בְּתוֹכּוֹ
as it is written (Vayikra 26:11), “And I shall place My dwelling among you,” and the Zohar explains: “My dwelling,” i.e., My pledge (mashkon). ”	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו:י"א) וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם, וּפִירֵשׁ בְּזֵהָר מְשֻׁכָּנָא דִּילִי
And this is like the analogy of a man who gives a pledge to his fellow—	— וְהוּא עַל דֶּרֶךְ מִשְׁל כְּאָדָם שְׁנוֹתָן מִשְׁכּוֹן לְחֵבִירוֹ
the pledge is not given willingly; so too, as it were,	— שֶׁהַמְשְׁכּוֹן אֵינוֹ מְרֻצּוֹן טוֹב, כִּד בְּכִיכּוֹל
the sages said: “They were exiled to Edom—and the Shechinah is with them” (Megillah 29a).	הִנֵּה אֲמָרוּ רַנ"ל: גָּלוּ לְאֶדוֹם — שְׁכִינָה עִמָּהֶם (מַגִּילָה (כ"ט א')
Meaning: Even if a person knows in his soul where he stands—that he is on the lowest rung, in the exile of Edom and Yishmael, etc.—	פִּירוּשׁ: אִם כִּי יָדַע אִינִישׁ בְּנַפְשֵׁהוּ אֵינֶה מְקוֹמוֹ, שֶׁהוּא 'בְּתַתְּחִית הַמַּדְרָגָה בְּגָלוֹת אֶדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֵל כּו
which correspond to the evil traits: lust, anger, and the like—	— שֶׁהֵם הֵם הַמַּדּוֹת הַרָעוֹת: תַּאֲוֹת וְכַעַס וְדוּמְיָהֶם
nevertheless, his heart should not fall within him to say “My hope is lost,”	— מִכָּל מְקוֹם לֹא יִפּוֹל לְבוֹ בְּקִרְבּוֹ לֵאמֹר: אֲבָדָה תְּקוּנָתִי
for the truth is not so. Even in exile, the Shechinah is with them,	,כִּי הָאֱמֶת אֵינוֹ כֵּן — שֶׁאֲפֹלוּ בְּגָלוֹת שְׁכִינָה עִמָּהֶם

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

providing him with G-dly vitality even while he transgresses His will, may He be blessed.	הנותנת לו חיות אלקי, אפלו בעודו עובר על רצונו יתברך.
He is able to fix in his mind and thought the belief in His true Oneness:	שיוכל לקבוע במוחו ומחשבתו ענין אמונת יחודו יתברך האמתי
“That in the heavens above and upon the earth below—there is none else” (Devarim 4:39),	פי בשמים ממעל ועל הארץ מתחת – אין עוד (דברים, (ד':ל"ט
and “All is considered as nothing before Him” (Daniel 4:32).	(וכולא קמיה כלא תשיב (דניאל ד':ל"ב
And this is “I am Hashem your G-d,” for the Name Havayah implies “He was, is, and will be.”	ונהו: אני ה' אלקיכם – פי הוי' הוא בחינת הנה הונה וניהה
“I, Hashem, have not changed” (Malachi 3:6) — He can dwell and be fixed in one’s mind, to be to us as “your G-d,”	ואני הוי' לא שניתי (מלאכי ג':ו') – הוא יכול להיות, שורה וקבוע במוחו, להיות לנו בבחינת אלקיכם
as is explained elsewhere.	כמו שכתוב במקום אחר
But this level must be guarded and fixed within oneself—not merely something that hovers over the intellect from above and is not fully grasped within his understanding.	אבל צריך שתהיה בחינה זו שמורה וקבועה בו בתוכו ממש – שלא תהיה רק כמו שעומדת על שכלו מלמעלה ואינה נתאמת ונתפסת בשכלו היטב
As it is written (Vayikra 26:11): “And I shall place My dwelling within you” — specifically within you.	כמו שכתוב (ויקרא כ"ו:י"א): ונתתי משכני בתוכם – דינא
And the guarding of this—our sages said: “‘Guarding’ — this is Mishnah,” meaning the speech and repetition of Torah.	והשמירה לזה אמרו רז"ל: שמור – זו משנה, שהוא הדבור והשנון בדברי תורה
For “the word of Hashem — this is halachah” (Yerushalmi Peah 2:4).	(פי דבר ה' – זו הלכה (ירושלמי פאה פ"ב ה"ד
As the sages said: “One who studies halachos every day...” (Niddah 73a).	(ויכמאמר רז"ל: השונה הלכות כל יום (נדה ע"ג א
This is only the aspect of “guarding” — to preserve within himself what has already been given to him,	שהוא רק בחינת שמירה – להיות משתמר בקרבן מה שפבר נתנה לו
even though he is not able to ascend and elevate higher and higher in the comprehension of His greatness and closeness, blessed be He—	אף שאינו יכול ללכת ולהתעלות מעלה מעלה בהשגת – גדלותו וקרבנותו יתברך
nevertheless, through drawing down the world of speech into himself, as it is written, “And Your Torah is within my innards” (Tehillim 40:9),	מכל מקום, על ידי המשכת עולם הדבור בתוכו, כמו שכתוב (תהילים מ':ט): ותורתך בתוך מעי
and “I have placed My words in your mouth...” (Yeshayahu 51:16),	‘וכתוב: ואשים דברי בפיך (ישעיהו נ"א:ט"ז), כו

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

then the belief in His Oneness becomes grasped and confirmed by him in truth — not in false imaginings.	נתפס ונתאמת אצלו ענין אמונת יחודו יתברך באמת. לאמתו — ולא בדמיונות שוא.
As the sages said: “The exiles will only be gathered in by the merit of Mishnayot” (Bereshit Rabbah 5:9),	כמאמר רז"ל: אין הגליות מתכנסות אלא בזכות (המשניות) (בראשית רבה ה':ט')
which is the level of speech in Torah study. As it is written (Hoshea 8:10), “Though they give among the nations, I will now gather them.”	שהוא בחינת הדבור בתורה — שנאמר (הושע ח''): גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם.
That is, even though they are in a state of exile, the Shechinah is with them.	פירוש: שאף על פי שהם בבחינת גלות — נשכינה עמם.
And this is what the sages said regarding the verse (Yirmiyahu 9:11), “For what reason was the land lost?” — because of the neglect of Torah.	וזהו שאמרו רז"ל על פסוק (ירמיהו ט'י"א): על מה אבדה הארץ — על בטול תורה.
For through the neglect of Torah, which is the word of Hashem,	כי על ידי בטול תורה, שהוא בחינת דבר ה'
the faith — which is the “earth” (Yeshayahu 66:1: “the earth is My footstool”) — is lost, since the faith in His unity is no longer grasped in the mind.	אבדה האמונה, שהיא בחינת הארץ — הדום רגלי (ישעיהו ס"ו:א'), שאינה נתפסת במוחו אמונת יחודו יתברך.
“And you shall perform them” — this refers to action, which is the matter of drawing His G-dliness, may He be blessed, from the level of <i>Sovev Kol Almin</i> (the all-encompassing light) specifically through action.	ועשייתם אותם — זה המעשה, שהוא ענין המשיכת אלקותו יתברך מבחינת סובב כל עלמין על ידי המעשה.
As our Sages said (Avot 1:17): “Not study is the primary thing, but action.”	כמאמר רז"ל (אבות א'י"ז): לא המדרש הוא העקר אלא המעשה.
And the Sages also said (Kiddushin 40b): “Great is study, for it leads to action”—which implies that action is the primary purpose.	ואמרו רז"ל (קידושין מ' ב'): גדול תלמוד שמביא לידי מעשה — מכלל שהמעשה הוא עקר התכלית.
And the meaning is that it is impossible to draw revelation of His G-dliness, may He be blessed, from the level of <i>Sovev Kol Almin</i> through any comprehension or intellectual contemplation or speech,	והענין הוא כי אי אפשר להמשיך גילוי אלקותו יתברך מבחינת סובב כל עלמין על ידי שום השגה או כח המחשבה ודבור.
for “no thought can grasp Him at all” (Tikkunei Zohar 17a), even not the most exalted comprehensions.	דלית מחשבה תפיסא ביה כלל (תיקוני זוהר י"ז ע"א), ונאפלו השגות עליונות כו.
Rather, it is only through the aspect of action and the performance of mitzvot.	רק על ידי בחינת המעשה וקיום המצוות.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

As in the concept of “ <i>L’chakhima b’remiza</i> ” — “To the wise, a hint suffices” (Sanhedrin 93a).	(כַּעֲנִין לְחִימָא בְּרִמְיָא) (סנהדרין צ"ג א')
And it is like the analogy of a person who is unable to speak and explain all that is in his heart to his friend — what does he do? He simply hints with even the slightest motion.	וְהוּא כְּמִשָּׁל לְאָדָם שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר וּלְהַסְבִּיר כָּל לְבוֹ לְפָנָיו חֲבִירוֹ — הֵיאָה יַעֲשֶׂה? רַק עַל יְדֵי שְׂרֹמֶז לֹא בְּתַנוּעָה כָּל שֶׁהִיא.
So too, as it were, in the realm of “arousal from below” (<i>Isarusa d’l’tata</i>), there must be “arousal from above” (<i>Isarusa d’le’eila</i>).	כִּף כְּבִיכּוֹל, הֵנָּה בְּאַתְעָרוּתָא דְלַתְתָּא צְרִיף לְהִיּוֹת אַתְעָרוּתָא דְלַעִילָא.
Some of this depends on action: Through the performance of mitzvot and their fulfillment, a hint is made, and something is drawn from above — very high and from an even loftier place.	יֵשׁ מִהֵן דְּתִלָּא בְּעוֹבְדָא, וְעַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת וּקְיוּמָן נִרְמָז וְנִמְשָׁךְ מִלְּמַעְלָה — מִעֲלָה מְאֹד, וּמִמָּקוֹם גָּבוֹה יוֹתֵר, כְּעֵין רָמֶז.
For example, the mitzvah of tzedakah: When one grants vitality to another, it hints Above to the source of all vitality to bestow life and kindness to all the worlds.	וּלְמִשָּׁל: כְּמוֹ מַעֲשֵׂה הַצְדָּקָה — שֶׁעַל יְדֵי שִׁמְשׁוּפִיעַ חַיּוֹת לְוִילָתוֹ, רוֹמֵז לְמַעְלָה לְמִקּוֹר כָּל הַשְּׁפָעוֹת לְהַשְׁפִּיעַ חַיִּים וְחֶסֶד לְכָל הָעוֹלָמוֹת.
So too with all the mitzvot. Even the mitzvah of Torah study — though it is through speech — since the movement of the lips is considered an action.	וְכֹן עֲנִין כָּל הַמִּצְוֹת, וְאַפִּילוּ מִצְוֹת תְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁבְּדַבּוּר — דַּעֲקִימַת שְׁפָתָיו הִיא מַעֲשֵׂה.
And this is what is written (Yeshayahu 32:17), “And the action of righteousness shall be peace” —	וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיהו ל"ב:י"ז): וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְדָּקָה — שָׁלוֹם.
for the matter of peace is that it connects two opposites and makes peace between them.	כִּי עֲנִין הַשָּׁלוֹם הוּא שֶׁמַּחֲבֵר שְׁנֵי הַפְּכִים וְעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.
So too, the worlds cannot receive shefa (flow) and vitality from the Creator, blessed be He, who is infinitely removed from them—	כִּף אֵי אֶפְשָׁר לְעוֹלָמוֹת לְקַבֵּל שִׁפְעָה וְחַיּוֹת מִהַבּוֹרָא, 'וְיִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְבָדֵל מֵהֶם מִן הַקָּצֵה כּוֹ
unless through the quality of peace.	כִּי אִם בְּבְחִינַת שָׁלוֹם.
And this is the meaning of (Vayikra 26:6): “And I shall place peace in the land.”	(וְזֶהוּ: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאַרְץ (ויקרא כ"ו:ו).
For “Your kingdom is a kingdom of all worlds” (Tehillim 145:13), and all of them are like “earth” in relation to the Holy One, blessed be He.	כִּי מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים (תהילים קמ"ה:י"ג), וְכֻלָּם הֵם בְּחִינַת אֶרֶץ לְגַבִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
And this is what is meant by the saying of our Sages (Uktzin 3:12): “The Holy One, blessed be He, found no vessel that holds blessing for Israel except peace.”	וְזֶהוּ מָה שֶׁאֱמָרוּ רַז"ל (עוקצין פ"ג מ"י): לֹא מִצָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֻזִּיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם.
For peace is what holds the blessing and the drawing down of divine vitality to be revealed below.	כִּי הַשָּׁלוֹם הוּא הַמַּחֲזִיק בְּרָכָה וְהַמְשַׁכּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת בְּהַתְגַּלּוּת לְמַטָּה.
(ב)	

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

And this is the concept behind all the blessings in the Torah. For example, “And you shall eat your bread to satisfaction” (Vayikra 26:5) —	וזהו ענין כל הברכות שבתורה. כמו דמנן משל: — (ואכלתם לחמכם לשבע (ויקרא כ"ו:ה
meaning, that there will be a state of <i>sova</i> (satisfaction), as in the verse (Tehillim 16:11): “Satiation of joys is in Your presence.”	פירוש: שיהיה בחינת שבע — “שבע שמחות את פניך” (תהילים ט"ז:י"א).
As it is written (Divrei HaYamim I 16:27): “Might and joy are in His place.”	ובדכתיב: “עוז וחדנה במקומו” (דברי הימים א' ט"ז:כ"ז).
And the curses are regarding the forces that conceal and obstruct a person from serving Hashem — these are the <i>chitzonim</i> (external forces).	והקלות הם על המסתירים ומונעים את האדם מעבודת ה' — שהם החיצונים.
For Yisrael, on their own, arose in [Divine] thought — where there is no concealment of countenance at all.	כי ישראל מצד עצמם עלו במחשבה — שאין שם שום הסתר פנים.
And their will is to cleave to Him, to His unity, may He be blessed, and they are believers, the children of believers.	ורצונם לדבקה בו ליחודו יתברך, ומאמינים בנני מאמינים.
And no curse whatsoever applies to them on their own, Heaven forbid.	ואין שייך שום קללה חס ושלום מצד עצמם.
And in the future, all the curses will be transformed into blessings.	ולעתיד ייהפכו כל הקלות לברכה.
For the curses exist only to remove the spirit of the <i>chitzonim</i> and impurity that clung to them through their entanglement, etc.	רק הקלות הן להעביר רוח החיצונים והטומאה 'שנדבק בהם בהתערבם כו
And this is the meaning of the verse (Devarim 30:7): “And Hashem will place all these curses upon your enemies and upon those who hate you, who pursued you.”	וזהו שכתוב: ונתן ה' את כל האלת האלה על אויבך (ועל שונאיך אשר רדפוה (דברים ל':ז).
And as it says (Vayikra 16:22): “And the goat shall bear upon itself all their sins” — this refers to Esav, the man of Seir.	ובמו שכתוב: ונשא השעיר עליו את כל עונתם (ויקרא ט"ז:כ"ב) — שהוא בחינת עשו איש שעיר.
And this is the explanation of all the curses — that they are in truth blessings for Yisrael in their essence.	וזהו פירוש ענין כל הקלות — שהן באמת ברכה על ישראל מצד עצמם.
And the greatest of the curses stated in Mishneh Torah, “The stranger who is within you shall rise up...” (Devarim 28:43) —	והקללה הגדולה שנאמרה במשנה תורה: הגר אשר — (בקרבה וגו' (דברים כ"ח:מ"ג
this applies not to the inner soul but only to the externals that cling to them.	אינה רק על חיצוניות הנדבקות בהם.
And the explanation of “the stranger who is within you” — this is the <i>Shechinah</i> ,	ופירוש הגר אשר בקרבה — היא השכינה.
from which comes the hidden love in the heart of every Jew.	אשר ממנה באה האהבה המסתרת אשר בלב כל אחד ואחד מ ישראל.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

And she is in a state of exile within the body, and is metaphorically called a <i>ger</i> (sojourner),	אֲשֶׁר הִיא בְּבְחִינַת גְּלוּת בְּתוֹךְ הַגּוּף, וְנִקְרָאת בְּשֵׁם גֵּר,
for she dwells in a land not hers — meaning the G-dly spark that gives life to his soul.	שֶׁהִיא בְּאֶרֶץ לֹא לָהּ – שֶׁהוּא נִצּוֹץ אֱלֻקִּית הַמְחִיָּה אֶת נַפְשׁוֹ.
As our Sages said: “They went into exile... the Shechinah is with them” (Megillah 29a).	(וּבְמֵאמֶר רַבִּי לֵ: גָלוּ כו' שְׂכִינָה עִמָּהֶם (מְגִילָה כ"ט א')
[Then the verse continues:] “He shall rise up above you higher and higher” — meaning that she [the Shechinah] will ascend to a very lofty and exalted state.	יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה – שֶׁיִּהְיֶה בְּבְחִינַת עֲלִי רַב וְעֲצוּם.
That is, one should deepen his thought on the infinite greatness of Hashem,	דִּהְיִינוּ שֶׁנַּעֲמִיק בְּמַחְשְׁבָתוֹ גּוֹדֵל גְּדוּלָתוֹ עַד אִין חֲקָר,
as it is written (Shemot 20:2): “I am Hashem your G-d who took you out of the land of Egypt.”	וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב: אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ (מִצְרַיִם וְגו') (שְׁמוֹת כ':ב)
Meaning, he should not remain in a state of Mitzrayim (constraints and boundaries),	פִּירוּשׁ: שְׁלֹא יִהְיֶה בְּבְחִינַת מִצְרַיִם וּגְבוּלִים
but rather (Tehillim 119:45): “I shall walk in broad places.”	כִּי אִם כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב: וְאַתָּה לִכְתֹּב בְּרָחֶבָה וְגו' (תְּהִלִּים (ק"ט:ט"ה
For then, “And you...” — meaning, what is “you,” i.e. the body and externals — will descend downward.	שָׂאָז: וְאַתָּה – דִּהְיִינוּ מַה שֶׁהוּא "אַתָּה", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגּוּף וְחִיצוֹנִים – תִּרְדִּי מִטָּה מִטָּה
And so, the entire matter of the curses is about the externals, which hinder — and their removal and destruction.	וְכֵן כָּל עֲנִין הַקְּלָלוֹת הֵם עַל הַחִיצוֹנִים הַמוֹנְעִים – לְהַעֲבִירָם וּלְהַכְרִיתָם
And with this, we can understand the intent of Yitzchak our forefather, peace be upon him, in his desire to bless Esav and not Yaakov.	וּבִזְהָ יוֹבֵן כּוֹנֵן יִצְחָק אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁרָצָה לְכַרֵּךְ אֶת עֵשָׂו וְלֹא אֶת יַעֲקֹב
For behold, the blessings — and similarly all the mitzvot of the Torah, which draw down the revelation of His G-dliness, may He be blessed, below —	כִּי הִנֵּה הַבְּרָכוֹת וְכֵן כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵן הַמְשַׁכְּת — גִּילּוֹי אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַטָּה
are only for the purpose of subjugating the sitra achra and bringing them under the dominion of holiness.	אִינּוּ אֵלָּא לְאַכְפִּיָּא לְסִטְרָא וּלְהַכְנִיעֵם תַּחַת הַקְּדוּשָׁה
Therefore, the Torah was not given until after the Exodus from Egypt.	וְלָכֵן לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה עַד אַחֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם
But during the time of the Patriarchs, who were themselves the Divine Chariot and nullified to His unity, may He be blessed,	מִשָּׂאִין כֵּן בְּזִמְנֵי הָאֲבוֹת שֶׁהֵן הֵן הַמְרַכְּבָה וּבִטְלִים — לְיַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ
there was no need for drawing revelation below.	לֹא הָיוּ צָרִיכִים לְהַמְשַׁכְּת גִּילּוֹי לְמַטָּה

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

Therefore, Yitzchak did not desire to bless Yaakov, for he was in the category of the chariot.	לְכָךְ לֹא רָצָה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת יַעֲקֹב, כִּי הָיָה בְּכַחֲיוֹת מִרְכָּבָה.
Rather, his intention was to bless Esav, to subdue him and draw him near to holiness.	אֲלֵא דַעְתּוֹ הָיְתָה לְבָרֵךְ אֶת עֵשָׂו וּלְהַכְנִיעוֹ וּלְקַרְבּוֹ אֶל הַקְדוּשָׁה.
Therefore, he said in his blessings — thinking that Esav was standing before him —	וְלָכֵן אָמַר בְּבִרְכוּתָיו, שֶׁסָּבַר שֶׁהוּא עֹשֶׂה עוֹמֵד לִפְנָיו.
“And may Elokim give you of the dew of the heavens and the fatness of the earth, and abundant grain and wine” (Bereishit 27:28).	וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית כ"ז:כ"ח).
“The dew of the heavens” — this refers to the Written Torah (<i>Toras Shebikhsav</i>),	מִטַּל הַשָּׁמַיִם — זֶה תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב.
“The fatness of the earth” — this refers to the Oral Torah (<i>Toras Shebaal Peh</i>),	וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ — זֶה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.
“Abundant grain” — these are the <i>halachot</i> , which are very numerous,	וְרֹב דָּגָן — אֵלּוּ הַלְכוֹת, שֶׁהֵן לְרֹב מְאֹד.
as it says (Bereishit 41:49): “And Yosef stored an exceedingly great amount of grain, until they ceased counting.”	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"א:מ"ט): וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף כֶּרֶם כְּהָרִים רַב מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר.
And as it says (Shir HaShirim 6:8): “Maidens without number,” which the sages expound: these maidens are halachot.	וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר (שִׁיר הַשִּׁירִים ו':ח'), וְדָרְשׁוּ רַבֵּי: ל': עַלְמוֹת — אֵלּוּ הַלְכוֹת.
“Wine” — these are the secrets of the Torah, as it is written (Eruvin 65a): “When wine enters, the secret comes out.”	וְתִירוֹשׁ — אֵלּוּ רִזִּין דְּאוֹרֵיתָא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: נִכְנַס יַיִן — (יֵצֵא סוּד) (עִירוּבִין ס"ה א').
And all this Yitzchak wished to give to Esav, to subdue and suppress the sitra achra.	וְרָצָה כָּל זֶה לָתֵת לַעֲשׂוֹ — וּלְהַכְנִיעַ וּלְאַכְפִּיֵּא לְסִטְרָא.
But in truth, it was not possible to subdue him and draw him close to holiness,	אָבָל בְּאַמֶּת לֹא הָיָה בְּאַפְשָׁרוֹת לְהַכְנִיעוֹ וּלְקַרְבּוֹ תַּחַת — הַקְדוּשָׁה.
for he is complete evil, and must be utterly removed and eradicated through all the curses.	מִפְּנֵי שֶׁהוּא רַע גָּמוּר, וְצָרִיךְ לְהַעֲבִיר הַסִּטְרָא לְגַמְרֵי. וּלְהַכְרִיתָהּ בְּכָל הַקְּלָלוֹת.
Only the blessings were given to Yaakov — in order to subdue the sitra achra that mixed into his descendants.	רַק הַבִּרְכוֹת נִתְּנוּ לַיַּעֲקֹב — וּלְהַכְנִיעַ הַסִּטְרָא שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּזַרְעוֹ.
As it says (Tehillim 106:35): “And they mingled...” and as it says (Bereishit 33:14): “And Esav his brother came from his side.”	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: וַיִּתְעַרְבוּ כו' (תְּהִלִּים ק"ו:ל"ה), וְכְמוֹ (שֶׁכְּתוּב: וַעֲשׂוֹ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ) (בְּרֵאשִׁית ל"ג:י"ד).
Do not read <i>mitsido</i> (“from his side”) but <i>mitsido</i> (“from his inclination”),	אַל תִּקְרִי מִצִּידוֹ — אֲלֵא מִצִּדּוֹ.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

meaning: when a person stands in prayer and desires to cleave to his Creator,	— שְׂבַעֲמֵדוֹ הָאֵדָם בְּתַפְלָה וְרוּצָה לְהִדְבֵּק בְּקוֹנוֹ
foreign thoughts fall into his mind, not by his will, but seemingly from the side, automatically.	נוֹפְלִים לוֹ מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁלֹא בְּרִצּוֹנוֹ, רַק כְּאִילוֹ הֵן בָּאוֹת מִן הַצֵּד, מֵאֲלִיָּהֶן וּמִמִּילָא
Nevertheless, these are still his thoughts — thoughts he once thought willingly at other times.	אָבֵל מִכָּל מְקוֹם הֵן הֵן מִחֻשְׁבוֹתָיו — שֶׁחֲשַׁב בָּהֶן בְּרִצּוֹן. שְׁלֹא בִשְׁעַת הַתַּפְלָה וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן
But during prayer, they fall into his mind unwillingly — and this is why they are called <i>mitsido</i> (“from his side”).	אֵלֹא שֶׁבִשְׁעַת הַתַּפְלָה הֵן נוֹפְלוֹת לוֹ שְׁלֹא בְּרִצּוֹנוֹ — וְלָכֵן נִקְרְאוֹת מִצִּידוֹ
They are not in the category of “backside” — meaning something totally against his will,	שֶׁאֵינָן בְּכַחֲסֵינָת אַחֲוָרִיִּים — שֶׁהוּא דָּבָר שֶׁהוּא בְּעֶכְרָח גָּמוּר
nor are they “face” — meaning full desire and will — rather, they cling when he tries to ascend.	וְלֹא בְּכַחֲסֵינָת פָּנִים, שֶׁהוּא רִצּוֹן וְחֶפֶץ גָּמוּר — אֵלֹא שֶׁהֵן נִמְשְׁכוֹת אַחֲרָיו בִּשְׁעַת רִצּוֹנוֹ לַעֲלוֹת
Like a man wearing a long garment that drags in the mud and mire —	— כְּמִשְׁלַל אָדָם שֶׁלּוֹכֵשׁ בְּגָד אָרוּךְ וְנִגְרָר בְּטִיט וְחֹמֶר
when he wishes to climb a ladder, the garment too — with its mud — rises with him.	וְכִשְׁרוּצָה לַעֲלוֹת בְּסֻלָּם — גַּם הַבְּגָד עִם הַחֹמֶר וְהַטִּיט עוֹלָה עִמוֹ
And to subdue the evil, the Esav-nature, and to bring it low, he said to Yitzchak his father —	וְכַדִּי לְהַכְנִיעַ אֶת הָרָע — בְּכַחֲסֵינָת עֲשׂוֹ — וְלְהַשְׁפִּילוֹ, אָמַר לְיִצְחָק אָבִיו
who was in the category of the Divine Chariot — “Please rise and sit...” etc. (Bereishit 27:19).	שֶׁהָיָה בְּכַחֲסֵינָת מְרַכְבָּה לַה' — קוּם נָא שִׁבָּה כו' ((בראשית כ"ז:י"ט
For it is impossible to draw down the blessings, which are revelations of G-dliness, while evil is still in force and power.	כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ הַבְּרָכוֹת — שֶׁהֵן גִּילּוֹי אֱלֻקוֹת — בְּעוֹד הָרָע בְּתַקְפוֹ וּבְגִבּוּרָתוֹ
As it is written (Tehillim 5:5): “Evil does not dwell with You.”	((כִּי לֹא יִגוּרְךָ רָע כְּתִיב (תהילים ה':ה'
And see what is written elsewhere in the explanation of the verse (Bamidbar 1:1): “In the wilderness of Sinai.”	וַעֲיֵן מַה שֶׁכָּתוּב בְּבִיאוּר עַל פְּסוּק: בַּמִּדְבָּר סִינַי ((במדבר א':א'
And the advice for this is: “Please rise...” (Bereishit 27:19), as in what is written (Shemot 15:1), “For He has risen high above the arrogant,” and the Targum explains: “For He has elevated Himself over the proud ones.”	וְהַעֲצָה לָזֶה: קוּם נָא (בראשית כ"ז:י"ט) עַל דֶּרֶךְ מַה שֶׁכָּתוּב: כִּי גָאָה גָאָה (שמות ט"ו:א'), וְתַרְגּוּמוֹ: אֲרִי אֶתְגַּאֵי עַל גְּאוֹנֵינָא
The meaning is that He elevates and raises Himself above them — and by doing so, He distances from them and withdraws His vitality from them, and they can no longer draw sustenance or life-force from Him.	וּפִירוּשׁ: שֶׁמִּתְרַוֵּם וּמִתְנַשֵּׂא עֲלֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי זֶה מִתְרַחֵק מֵהֶם וּמִסֻּלָּק מִחַיּוּתוֹ מֵהֶם, וְאֵין לָהֶם יְנִיקָה וְחַיּוּת מִמֶּנּוּ

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

And so it is below, in the service of man: that is, to deepen one's daas and thought in the greatness of Hashem — how He fills all worlds and surrounds all worlds, and all before Him is considered as nothing.	וכן הוא למטה בעבודת האדם: דהיינו להעמיק דעתו ומחשבתו בגדלת ה', איך שהוא ממלא כל עולמיו וסובב, כל עולמיו, וכולא קמיה בלא תשיב
“And His greatness is unfathomable” (Tehillim 145:3).	(ולגדלותו אין חקר (תהילים קמ"ה:ג')
And automatically, the external forces (<i>chitzonim</i>) no longer receive from him nourishment,	וממילא אין לחיצונים יניקה כד
and all the obstructors — which are the negative traits and foreign thoughts — fall away.	וממילא נופלים כל המונעים, שיהיו המדות הרעות ומחשבות זרות
For Yisrael, in their essence, arose in [Divine] thought, etc.	כי ישראל מצד עצמם עלו במחשבה כו
And therefore, he [Yaakov] then said “sit,” meaning: to Yisrael themselves — in a state of sitting,	ולכן אמר אחר כך: שבה – דהיינו לישראל עצמן, בישיבה
which is a descent and a drawing down of revelation below, so that there should be for Him a dwelling in the lower realms.	שהיא ירידה והמשכת גילוי למטה – להיות לו דירה בתחתונים
As it is written (Tehillim 29:10): “Hashem sat as King forever.”	(כמו שכתוב: וישב ה' מלך לעולם (תהילים כ"ט:י
For example, like a person who sits — he lowers himself downward.	למשל: כמו אדם היושב – שפופין עצמו למטה
“And I ate from my game” (Bereishit 27:19) — for the entire matter of speech and action in Torah and mitzvot are the category of <i>tzayid</i> (game),	ואכל מצידי (בראשית כ"ז:י"ט) – כי כל ענין דבור ומעשה התורה והמצוות הם בחינת ציד
for they trap the sparks that were within the body and the animal soul and transform them to holiness.	שנצודים נצוצות שהיו בגוף ונפש החיונית, ונתהפכו לקדושה
And the aspect of eating is as in the saying: “Yisrael sustain their Father in Heaven...” etc.	ובחינת אכילה הוא על דרך: ישראל מפרנסין לאביהם ששמים כו
“So that your soul may bless me” (Bereishit 27:25) — this refers to the inner essence and vitality of all the worlds,	בעבור תברכה נפשי (בראשית כ"ז:כ"ה) – הוא בחינת פנימיות וחיות כל העולמות
which is drawn from the Life of all life, the Infinite One, blessed be He,	הנמשכת מחיי החיים – אין־סוף ברוך הוא
and is en clothed and hidden and concealed within them in order to give them life, within the hidden soul in the body.	ומלוכשת ומסתרת ומתעלמת בהם – להחיותם בנפש המסתרת בגוף
And the <i>berachah</i> (blessing) is its emergence from concealment and hiddenness into revelation and comprehension —	והברכה – היא יציאתה מהעלם והסתר אור אל הגילוי והשגה

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

so that the glory of Hashem and His unity be revealed to Yisrael in their thought and intellect and minds in this world — and in the entire world, in the future.	להיות נגלה כבוד ה' ויחידו אל ישראל במחשבתם ושיכלם ומוחם בעולם הזה, ובכל העולם לעתיד.
As is explained elsewhere.	כמו שכתוב במקום אחר
And it will be in the category of blessing and drawing down into this world, in revealed manifestation below.	ויהיה בקבינת ברכה והמשכה בעולם הזה – בהתגלות למטה.
And this is the meaning of: “These are the statutes and the laws and the teachings” — referring to the blessings and the curses,	וזהו שכתוב: אלה החקים והמשפטים והתורות – על הברכות והקלות
which are the revelations of His G-dliness below to the dimension of Yisrael, and the removal and nullification of that which conceals and obstructs them from their Divine service.	שהן הם גילוי אלקותו ותכרף למטה לקבינת ישראל, והעברת ובטול המסתירים ומונעים אותם מעבודתם
For these obstructions are drawn from the category of positive and negative commandments — their corresponding opposites —	שהם הם נמשכים מבחינת מצוות עשה ולא תעשה – ודוגמתם ממש
only now they exist “between Him and the Children of Israel” because the curses come after there is a partition that separates —	רק שהם בינו ובין בני ישראל, מפני שהקלות הן אחר, ושיש מסך מבדיל
as it is written (Yeshayahu 59:2): “Your sins separate [between you and your G-d].”	כמו שכתוב (ישעיהו נ"ט:ב'): ועונותיכם מבדילים
And they have already transgressed the negative commandment, and so forth — and therefore, that blockage must be cut off and removed.	וכבר עבר על הלא תעשה וכיוצא – ולכן צריך להכריתו ולהעבירו
Whereas the 365 negative commandments are a safeguard from the external forces — so that they not draw nourishment and that there not be any partition at all.	משאין פן שם"ה מצות לא תעשה – הן שמירה מן החיצונים שלא יינקו ולא יהיה מסך מבדיל כלל
And that is why it is written: “between Him and the Children of Israel,” and not “to the Children of Israel.”	ולכן כתוב: בינו ובין בני ישראל – ולא: אל בני ישראל.

[NOTE: S — Summary]

This deeply Kabbalistic and Chassidic discourse by the **Alter Rebbe** explains the inner structure and purpose behind the **blessings and curses** (berachos and klalos) found in the Torah, particularly as they appear in *Parshas Bechukosai* and *Parshas Ki Savo*. These are not merely rewards and punishments but spiritual mechanisms designed to effect *giluy Elokus* — the revelation of G-dliness — in the lower realms.

The discourse unfolds in three major arcs:

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

1. Threefold Avodah — Thought, Speech, and Action:

The three phrases in “*If in My statutes you walk, and My commandments you guard, and perform them*” correspond to:

- **“Walk”** — deep contemplation (מחשבה) of G-d's greatness,
- **“Guard”** — Torah speech/study (דיבור),
- **“Perform”** — physical mitzvah action (מעשה).

Action is emphasized as primary, because only through concrete deeds can we draw down *Sovev Kol Almin* — the transcendent, unknowable aspect of G-dliness. Like hints or gestures between beings that cannot fully communicate, mitzvos hint upward and trigger supernal flow.

1. Blessings and Curses as Elokus-Mechanisms:

The **blessings** are **direct revelations** of G-dliness that nourish and elevate. The **curses**, paradoxically, are tools for **dislodging klippos** (spiritual obstructions). They are not punishments in essence, but severe forms of healing — dissolving *chitzonim* (externalities) that cling to a soul due to sin or negligence.

The **klalos** apply not to the *essence* of Yisrael (who "arose in Divine thought") but to the spiritual pollutants they've absorbed. Hence the Torah says: “*Between Him and the Children of Israel*” — not *to* them, for the curses target only what blocks the relationship, not the relationship itself.

2. Yitzchak's Desire to Bless Esav — Mystically Reframed:

Yitzchak's original intent to bless Esav is reinterpreted not as a mistake, but as an attempt to **elevate Esav** by granting him spiritual tools (Torah, dew, wine, halachos). But Esav, being *ra gamur* (utter evil), cannot be uplifted — he must be obliterated. The true recipient of blessing is **Yaakov**, who carries sparks of Esav within and can refine them through avodah. This is likened to unwanted thoughts in prayer (*machshavos zaros*) — not desired, but generated by past willing actions, now trailing behind like a muddy garment climbing a ladder.

Thus, the **goal of curses** is not wrath — it's purification. The **goal of blessings** is not reward — it's revelation. And **both** are mechanisms of Hashem making a **dirah b'tachtonim**, a dwelling below, within our actual experience.

 Practical Takeaway

- Don't see struggle or hardship as mere punishment. Often, it's spiritual **surgery** — removing toxins the soul has absorbed.
- **Thought, speech**, and most of all, **action** are tools to draw G-d into the world. **Physical mitzvos**, even without full understanding, trigger the deepest revelation.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Bechukosai
אלה החקים והמשפטים

- When **foreign thoughts** arise in prayer, don't despair. They're not a sign of failure but evidence of **ascent**. As you rise, what clings to you rises too. Your focus itself helps purify it.
- The **goal is not escape**, but transformation — to make holiness dwell **within** physicality, not above it.

 Chassidic Story (Alter Rebbe)

One winter, a wealthy chassid from Vitebsk came to the **Alter Rebbe** with a broken heart. He described how, during davening, terrible thoughts would attack him — foreign desires, angry images, distracting nonsense. He cried: *“Rebbe, I must be completely unworthy — how can such thoughts enter during my deepest moments?”*

The **Alter Rebbe** listened and then told him a story:

“There was once a great king who had many sons. One of them, destined to inherit the throne, had been taken by enemy forces and locked in a dungeon. He was fed scraps, denied sunlight, made to forget he was royal. But one day, a letter from his father the king arrived. It was written in glowing letters and perfumed with royal seal. When the prince read it, he remembered. He stood, trembling, and began to climb out of the pit.

But with every step upward, he felt the filth of the dungeon clinging to him — rats nibbling his coat, chains dragging from his ankles. The more he rose, the more he noticed the muck around him.

Yet that was the sign he was no longer asleep — he was finally rising.”

The Alter Rebbe concluded:

“So too you. These thoughts are not proof that you are distant — they are proof that you are **ascending**. Were you not climbing, the mud would not stir.”

Source: HaRav Yosef Yitzchak Schneersohn, *Likutei Dibburim* vol. 1, related in the name of elder chassidim who heard it from the Alter Rebbe's chadorim. **END NOTE]**